

Retouradres: Postbus 3066, 6802 DB Arnhem

Provincie Gelderland
Commissie Rechtsbescherming
rechtsbescherming@gelderland.nl

Onderwerp: reactie op bezwaar (zaaknummer 2024-013245)

Geachte commissie,

Op 25 oktober 2024 ontvingen wij een afschrift van het bezwaarschrift.
In deze brief leest u onze reactie.

Het bezwaarschrift is ingediend door [5.1.2e] en de [5.1.2e]
[5.1.2e] wonende aan de [5.1.2e] (verder:
bezwaarmaker). Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen ons besluit van 23
oktober 2024 waarin wij het verzoek om handhavend optreden jegens
Stort Doonweg B.V. (verder: bestreden besluit) hebben afgewezen.

Proces tot nu toe

- Op 29 mei 2024 hebben bezwaarmakers ons verzocht om op te treden *vanwege doelloze en daarmee illegale dumping/lozing van 230.000 ton staalslakken*.
- Op 5 juli 2024 hebben wij de ontvangst van het verzoek bevestigd en aangegeven er naar te streven uiterlijk 1 oktober 2024 een besluit te nemen op het verzoek.
- Op 20 september 2024 hebben wij bezwaarmaker een voornemen tot het afwijzen van het handhavingsverzoek gestuurd.
- Op 23 oktober 2024 hebben wij het verzoek afgewezen.

Processtukken

Wij stuurden u op 13 november 2024 de stukken over deze bezwaarzaak.

Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is tijdig ingediend. Bezwaarmaker is belanghebbende want hij woont in de directe nabijheid van de stortplaats en hij heeft zijn bezwaarschrift tijdig ingediend.

Datum
19 november 2024

Pagina
1 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

OLO-nummer

Bekendeld door
[5.1.2e] [5.1.2e]

Omgevingsdienst Regio Arnhem
Eusebiusbuitensingel 75
6828 HZ ARNHEM
Postbus 3066
6802 DB Arnhem

[5.1.2e]
[5.1.2e]@odra.nl
www.odregioarnhem.nl

KvK 57137528

Nieuwe feiten en/of omstandigheden

Omwonenden van Stort Doonweg B.V. hebben de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek (verder: de Stichting) opgericht. De Stichting heeft op nationale schaal politieke en media-aandacht gevraagd voor de problematiek rondom het toepassen van staalslakken en heeft de staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat gevraagd de toepassing van staalslakken te verbieden. Op woensdag 30 oktober 2024 heeft de staatssecretaris op uitnodiging van de Stichting een bezoek gebracht aan Stort Doonweg B.V. Ook zijn in de Tweede Kamer op 18 september 2024 vragen gesteld die op 6 november 2024 zijn beantwoord (Ahangsel Handelingen, vergaderjaar 2024–2025, nr. 180), [2024D40372](#).

Datum
19 november 2024

Pagina
2 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Samenvatting gronden van bezwaar

Samengevat zijn de volgende gronden aangevoerd:

1. De toepassing van staalslakken is illegaal. Bezwaarmaker ziet zich gesteund door onder andere een artikel van de Stichting waarin is onderzocht en vastgesteld dat LD-staalslakken een afvalstof zijn. Het rechtsoordeel van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat dat staalslakken een bijproduct zijn en geen afvalstof is onjuist;
2. De staalslakken bevatten tal van zware metalen die uitlogen en het grondwater verontreinigen. Er zou spontaan chroom 6 ontstaan en ook de stortplaats bevat allerlei gevaarlijke stoffen die maken dat een giftige cocktail ontstaat met als gevolg dat er op de staalslakken niets groeit. Wij dienen in heroverweging te nemen dat staalslakken een afvalstof zijn en geen bijproduct of bouwstof;
3. Bij verwijdering van de staalslakken krijgen afnemers niet meer betaald;
4. De toepassing van de staalslakken is doelloos en er zou sprake zijn van een niet eerder aangevoerd en verzonden doel voor het aanbrengen van de staalslakken. De doelen zoals genoemd in de vergunning zijn niet gehaald (emissies naar de bodem voorkomen en de draagconstructie voor de zonnepanelen);
5. De verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State is niet terecht. In die casus zijn de staalslakken juist toegepast hetgeen in Eerbeek niet het geval is;
6. Stort Doonweg B.V. kreeg geen waarschuwingsbrief maar een bevindingenbrief. In het bezwaarschrift wordt uitgebreid ingegaan op de inhoud hiervan. Bezwaarmaker zet gemotiveerd uiteen welke bedenkingen hij heeft bij deze brief. Hij doet onder andere de aanname dat de bedrijfsriolering *“zo lek is als een mandje, dat sprake is van een milieuramp in wording, dat de grondwatermonitoring een papieren werkelijkheid is en verontreinigende gifstoffen infiltreren in de bodem hetgeen leidt tot schade aan het milieu.”*
7. Bezwaarmaker spreekt over een *“alfabet aan tekortkomingen”* en stelt dat het *“de hoogste tijd is om eindelijk adequaat en voortvarend in te grijpen”* en dat een totale heroverweging is geboden.

Reactie op gronden van bezwaar

Allereerst willen wij op deze plaats aangeven dat wij begrip hebben voor de zorgen van bezwaarmaker. Wij kunnen ons voorstellen dat het idee bestaat dat er (zichtbaar) weinig gebeurt en dat bezwaarmaker aan zijn lot wordt overgelaten. Het milieurecht zit complex in elkaar, de overheid is ingericht met allerlei diensten die toezicht houden, inspecties uitvoeren en advies geven.

Datum
19 november 2024

Pagina
3 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Wij zetten hieronder uiteen wat onze reactie is op het ingediende bezwaarschrift. Het stuk begint met een duiding van het juridisch kader. Vervolgens gaan wij puntsgewijs in op de gronden van bezwaar.

Juridisch kader

Het Nederlands milieurecht is grotendeels een codificatie van Europese verordeningen, richtlijnen en protocollen. Naast internationale wetgeving hebben wij ook te maken met jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie.

Voor dit dossier zijn feitelijk drie juridische kaders van belang:

1. Afvalstoffenwetgeving;
2. Bodemwetgeving;
3. Juridisch kader omtrent stortplaatsen.

Genoemde wetgeving bestaat *naast* elkaar.

Ad. 1. Afvalstoffenwetgeving

Bezwaarmaker zet in het bezwaarschrift uitgebreid uiteen waarom hij zich op het standpunt stelt dat staalslakken afvalstoffen betreffen en geen bouwstoffen.

Wij delen de zorgen die bezwaarmaker heeft bij een verkeerde toepassing van staalslakken. Onjuiste toepassing kan inderdaad schade aan het milieu toebrengen. Staalslakken zitten vol zware metalen en sulfaat. Op meerdere locaties heeft de toepassing ook tot problemen geleid. In dit geval is echter niet relevant of staalslakken al dan niet een afvalstof zijn. De staalslakken zijn toegepast op een stortplaats voor afvalstoffen en dienen als fundering van de huidige zonnepanelen en als steunlaag van de nog aan te brengen definitieve eindafsluiting. Hier gaan wij in deze reactie op bezwaar later verder op in.

Ad 2. Bodemwetgeving

Bodemwetgeving bestaat, zoals gezegd, parallel aan afvalstoffenwetgeving en heeft tot doel de bodem te beschermen tegen handelingen van de mens die de kwaliteit hiervan negatief beïnvloeden. Dat maakt dat bouwstoffen die in contact komen met de bodem aan strenge eisen moeten voldoen.

Het Besluit bodemkwaliteit kent in artikel 1, eerste lid een definitie van wat een bouwstof is: *"materiaal dat is bestemd om te worden toegepast, waarin de totaalgehalten aan silicium, calcium en aluminium tezamen meer dan 10 gewichtsprocent van dat materiaal bedragen, met uitzondering van vlakglas, metallisch aluminium, grond of baggerspecie"*.

In het geval een bouwstof is aangemerkt als afvalstof en deze is toegepast in een werk, dan is dit een nuttige toepassing als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid Wet milieubeheer. Op het moment van nuttige toepassing bereikt de afvalstof de 'einde afval status'. De afvalstof wordt dan als het ware een bouwstof. Bodemwetgeving verzet zich niet tegen het gebruik van afvalstoffen als bouwstof; sterker nog dit gebeurt op grote schaal.

Datum
19 november 2024

Pagina
4 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Partijen (al dan niet verontreinigde) grond en geïmmobiliseerde verbrandingsresten uit een huisvuilverbrandingsoven (zijnde afvalstoffen) worden net als staalslakken in het hele land gebruikt als bouwstof onder de noemer 'circulaire economie'. Het feit dat deze bouwstoffen een afvalstof zijn maakt niet dat deze niet zouden mogen worden gebruikt. Deze bouwstoffen zien we veel terug in geluidswallen, onder wegen, parkeerterreinen en gebouwen.

Ad 3. Juridisch kader omtrent stortplaatsen

In Nederland geldt een verbod op het storten van afvalstoffen. Dit volgt uit het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen. Daarnaast zijn het Stortbesluit bodembescherming en de Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming (vervallen per 1 januari 2024) van belang. Het Stortbesluit bodembescherming is een codificatie van meerdere Europese richtlijnen en bevat instructieregels omtrent de technische inrichting van een stortplaats en de maatregelen ter controle van de effecten op het milieu. Deze instructieregels verplichten bevoegde gezagen om bepaalde voorschriften te verbinden aan een vergunning voor de stort van afvalstoffen.

Alleen afval waarvoor op dit moment geen verwerkingsmethoden bestaan (denk aan bijvoorbeeld asbesthoudend afval en niet-toepasbare grond) mag worden gestort. Staalslakken vallen niet onder de uitzondering van het stortverbod en mogen daarom niet worden gestort. Nog niet gesloten stortplaatsen worden geëxploiteerd door een commerciële partij. Een stortplaats is *gesloten* wanneer deze is voorzien van een eindafsluiting en het beheer is overgedragen aan de overheid. Zoals gezegd wordt alleen afval gestort waar geen verwerkingsmethoden voor bestaan. Dat betekent dat het met de huidige stand van de techniek onbekend is voor hoelang het afval op een stortplaats ligt opgeslagen. In theorie zou dat voor eeuwig kunnen zijn. Er is niemand die dat op dit moment weet. Dat maakt dat aan het storten van afval veel en strenge regels ten grondslag liggen.

Zo wordt bij elke stortplaats secuur bijgehouden welk soort afval er in welke hoeveelheden ligt, waar het vandaan komt en wat de milieurisico's zijn. Voor elke ton aan gestort afval moet de exploitant van de stortplaats een bijdrage in een nazorgfonds storten dat wordt beheerd door de overheid. Uit dit fonds wordt het beheer van de gesloten stortplaats betaald.

Daarnaast geldt dat stortplaatsen vergunningplichtig zijn, zo ook Stort Doonweg B.V. Aan storten van het papierslib, de toepassing van de staalslakken en de realisatie van de eindafsluiting zijn de nodige voorschriften verbonden. Een van eisen is dat de stortplaats aan de bovenkant moet worden voorzien van een vloeistofdichte eindafsluiting.

Ook moet de kwaliteit van het grondwater worden gemonitord, moet het afstromend hemelwater worden opgevangen in een zogeheten ringsloot en middels een vloeistofdichte persleiding worden afgevoerd naar de waterzuivering.

Datum
19 november 2024

Pagina
5 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Reactie op de gronden van bezwaar

Hieronder gaan wij puntsgewijs in op de gronden van bezwaar zoals deze hierboven kort en zakelijk zijn samengevat.

Ad 1. Toepassing van staalslakken is illegaal

Nadat het storten van het papierslib was beëindigd, zat er nog zoveel vocht in, dat de stortplaats te instabiel was om reeds op dat moment een eindafdeling aan te brengen. Het was überhaupt niet mogelijk om met zwaar materieel op de bult te komen omdat dit zou wegzakken. Het papierpulp moest nog inklinken en zich gaan zetten. Wanneer de eindafdeling direct zou zijn aangebracht, zou deze gaan verschuiven en wegzakken met alle problemen van dien.

Er is voor gekozen om staalslakken aan te brengen. Dit had meerdere redenen. Zo had het tot doel het bevorderen van de stabiliteit van de stortplaats. Door het gewicht van de staalslakken zou het papierafval in elkaar worden gedrukt. De aanvankelijke verwachting was dat het enkele decennia zou duren voordat de stort voldoende stabiel was om te kunnen worden voorzien van een definitieve eindafdeling. Vandaar dat in de vergunning het jaar 2046 is opgenomen. Dat jaartal is niet 'zomaar' opgenomen.

Het Stortbesluit bodembescherming (vervallen per 1 januari 2024) bepaalde in artikel 4, vierde lid, dat het bevoegd gezag een voorschrift op moest nemen in de vergunning *"inhoudende de verplichting dat zo spoedig als technisch mogelijk, maar uiterlijk niet later dan 30 jaar na het aanbrengen van de onderafdeling of het treffen van de in het Stortbesluit bodembescherming bedoelde maatregelen, aan de bovenkant van de gestorte afvalstoffen een bovenafdeling wordt aangebracht die tegengaat dat water in de gestorte afvalstoffen infiltreert."*

De aangebrachte staalslakken dienen tevens als steunlaag van de definitieve eindafdeling. Tot die tijd dient de laag staalslakken als een fundering voor de zonnepanelen.

Zoals gezegd is niet relevant of het rechtsoordeel van de Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat juist is. Zelfs al zou sprake zijn van een afvalstof, dan zou dat vanuit beleidsmatig oogpunt zelfs de voorkeur genieten boven het gebruik van primaire materialen. Wij verwijzen hiervoor naar sectorplan B.12 van het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3).

Het aanbrengen van staalslakken wordt dan op basis van het arrest van het Europese Hof van 27 februari 2002 C-6/00 overweging 71 aangemerkt als het nuttig toepassen van afval: *"Een handeling met afvalstoffen kan worden aangemerkt als nuttige toepassing indien het belangrijkste doel ervan inhoudt dat de afvalstoffen een nuttige functie*

kunnen vervullen doordat zij in de plaats komen van andere materialen die voor deze functie hadden moeten worden gebruikt”.

Datum
19 november 2024

Bij de processtukken treft u het *'Besluit tot goedkeuring pva aanbrengen tijdelijke afdekking'* van 23 april 2019 aan. Op 26 augustus 2019 hebben wij het besluit *'Goedkeuring bestek tijdelijke bovenafdekking stortplaats'* genomen. Deze besluiten geven, met elkaar in samenhang gelezen, toestemming tot het aanbrengen van de staalslakken.

Pagina
6 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Bezwaarmaker stelt verder dat de toepassing van de staalslakken in strijd zou zijn met artikel 33 van het Besluit bodemkwaliteit. Kijkend naar de definitie van het begrip *bodem* uit artikel 1 van de (per 1 januari 2024 vervallen) Wet bodembescherming volgt dat sprake is van *'het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare en gasvormige bestanddelen en organismen'*. In dit geval zijn de staalslakken niet toegepast op de bodem maar op gestorte afvalstoffen waardoor niet gesproken kan worden van het toepassen op de *bodem*. De bodemwetgeving is in deze casus niet van toepassing.

Gelet op bovenstaande kunnen wij niet anders dan concluderen dat van het *'illegaal dumpen'* van staalslakken geen sprake is.

Ad 2. Staalslakken bevatten zware metalen

Bezwaarmaker stelt dat staalslakken tal van zware metalen bevatten die uitlogen en het grondwater verontreinigen. Er zou spontaan chroom 6 ontstaan en ook de stortplaats bevat allerhande gevaarlijke stoffen die maken dat een giftige cocktail ontstaat met als gevolg dat er op de staalslakken niets groeit. Bezwaarmaker stelt dat wij in heroverweging dienen te nemen dat staalslakken een afvalstof zijn en geen bijproduct of bouwstof. Voor de reactie op de vraag of staalslakken een bijproduct of een afvalstof zijn verwijzen wij naar onze reactie onder Ad 1.

Dat staalslakken zware metalen bevatten is bekend. In een literatuurstudie *Milieuhygiënische kwaliteit van LD-staalslakken* van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu¹ staat op pagina 26: *"Verder bevatten de LD-staalslakken circa 2 tot 6 massaprocenten mangaanoxide (MnO) en relatief lage gehalten aan zware metalen voor onder meer zink (Zn), lood (Pb), cadmium (Cd), arseen (As) en koper (Cu) met waarden tot orde grootte 50 mg/kg. Alleen voor chroom (Cr), tin (Sn), vanadium (V) en Strontium (Sr) worden hogere waarden in de LD-staalslakken aangetroffen in een gebied tussen 300 tot 5000 mg/kg."*

Ook is bekend dat de staalslakken een hoge pH-waarde hebben.

Bezwaarmaker stelt onder verwijzing naar de grondwatermonitoring in de periode van 2019 tot en met 2023 dat het grondwater is of wordt verontreinigd door uitloging. Wij delen dit standpunt niet.

Op de stortplaats aan de Doonweg is sinds de jaren 50 van de vorige eeuw afval gestort van de papierindustrie. In 2019 is op de stortplaats een tijdelijke afdeklaag van LD-staalslakken aangebracht.

¹ [pdf](#)

Om de milieukwaliteit van het grondwater te bewaken, is rondom de stortplaats een netwerk van peilbuizen aanwezig. Het doel is het monitoren van de grondwaterkwaliteit bij deze stortplaats. Het monitoren gebeurt volgens een bepaalde systematiek die door deskundigen in opdracht van de rijksoverheid en het bedrijfsleven is geïntroduceerd en moet voldoen aan randvoorwaarden die per wet zijn vastgesteld (Regeling Omgevingsregeling paragraaf 9.3. voorheen de Uitvoeringsregeling Stortbesluit).

Datum
19 november 2024

Pagina
7 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Door het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid is uitgebreid onderzoek verricht naar welke stoffen mogelijk kunnen vrijkomen uit LD-staalslakken. Het gaat hierbij onder meer om aluminium, barium, strontium, vanadium en zuurgraad (pH). Het grondwater rondom de stortplaats wordt sinds 2019 ook tweemaal per jaar gecontroleerd op deze stoffen. Uit de resultaten van deze monitoring blijkt dat de zuurgraad van het grondwater niet is toegenomen. Wel is er enig verschil in zuurgraad waarneembaar bovenstrooms en benedenstrooms van de stortplaats. Gezien de waarden die gemeten worden kan niet onomstotelijk worden geconcludeerd dat dit komt door de LD-staalslakken. Er moet dan ook worden gekeken naar de andere stoffen die uit LD-staalslakken kunnen vrijkomen (aluminium, strontium, vanadium en zink).

Het ruimtelijk patroon van de concentraties aan aluminium en strontium die zijn gemeten, vertoont geen enkel verband met de stromingsrichting van het grondwater of met de zuurgraad. Vanadium wordt benedenstrooms wel gemeten maar komt, weliswaar in wat lagere waarden, ook stroomopwaarts voor. Opgemerkt wordt dat de zuurgraad van het grondwater overeenkomt met wat gangbaar is in Nederland. De kleine schommelingen in de waarden zien we ook al in de jaren voor dat de LD-staalslakken waren aangebracht.

Uitspoeling van metalen en zuurgraad en stromingsrichting van het grondwater is een uitermate complexe materie. Om goed onderbouwde uitspraken te kunnen doen, moeten langere tijd deze gegevens verzameld worden en dan vergeleken. Het is nu nog veel te vroeg om uitspraken te kunnen doen in hoeverre de aangebrachte LD-staalslakken een bedreiging vormen voor het grondwater. De meetresultaten tonen dit verband tot nu toe niet aan. De monitoringsverplichting blijft onverkort bij deze stortplaats.

Concluderend herkennen wij ons niet in het standpunt van bezwaarmaker dat het grondwater verontreinigd zou zijn als gevolg van de toepassing van staalslakken of dat sprake zou zijn van een ondeugdelijke monitoring van het grondwater.

Verder stelt bezwaarmaker, ongemotiveerd, dat spontaan chroom (VI) zou ontstaan. Ons is niet duidelijk waar deze aanname op is gestoeld. Omgevingsdienst regio Arnhem heeft grondwatermonsters genomen bij twee grondwateronttrekkingen op de naastgelegen camping aan de Doonweg. Dit is de dichtstbijzijnde bron bij de stort en ligt in de stroomrichting van het grondwater. In deze monsters is geen Chroom (VI) aangetoond.

In de Kennisnotitie *Toelichting over RIVM onderzoek LD-staalslakken*², d.d. 6 mei 2024 van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne trekt de auteur de conclusie dat over chroom (VI) in staalslakken zeer weinig bekend is. Deze oxidatietoestand van chroom is bovendien zeer lastig chemisch te analyseren vanwege de kans op conversies naar chroom (III) maar ook omgekeerd.

Datum
19 november 2024

Pagina
8 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Wij zien in de aanname die in het bezwaarschrift wordt gedaan geen aanleiding te veronderstellen dat in casu spontaan chroom (VI) ontstaat.

Ad 3. Bij verwijdering van de staalslakken krijgen afnemers niet meer betaald

Bezwaarmaker stelt dat "*sprake is van de valse prikkel waarin de hebzucht het wint van het gezond verstand*". Of Stort Doonweg B.V. al dan geld heeft gekregen voor het toepassen van de staalslakken heeft geen rol gespeeld bij onze beoordeling van het handhavingsverzoek. De financiële belangen worden pas gewogen indien sprake zou zijn van een illegale toepassing van de staalslakken. Wij stellen ons op het standpunt dat hiervan geen sprake is.

Ad 4. toepassing van de staalslakken is doelloos en er zou sprake zijn van een niet eerder aangevoerd en verzonnen doel voor het aanbrengen van de staalslakken

Zoals hierboven uiteengezet is de toepassing van staalslakken niet doelloos. De slakken vervullen meerdere functies. Hoewel inmiddels is gebleken dat het gestorte papierslib voldoende is gezet om de definitieve eindafdichting aan te brengen, was aanvankelijk de verwachting dat dit nog vele jaren zou duren. In het door ons goedgekeurde plan van aanpak tijdelijke afdekking is de verwachting gewekt dat de staalslakken onder invloed van hemelwater zouden verkitten en dat zo een waterdichte (tijdelijke) afdichtingslaag zou ontstaan. In het plan van aanpak wordt weliswaar gesproken over een draagconstructie voor de zonnepanelen, er is ook aangegeven dat de staalslakken kunnen worden gebruikt als steunlaag voor de definitieve afdichting (pagina 5). Van een verzonnen doel is dan ook geen sprake.

Ad 5. De verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State is niet terecht.

Zoals reeds uiteengezet is het gebruik van de staalslakken als zodanig vergund. In de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State van 28 augustus 2024³ heeft de Afdeling inderdaad bij de beoordeling van het geschil meegewogen dat al meerdere handhavingsprocedures waren gestart. Wat daar ook meespeelde was dat de toepassing van de staalslakken als zodanig is toegestaan en dat de handhaving dient te geschieden op een wijze die niet verder strekt dan nodig is voor het geheel of gedeeltelijk herstel van de overtreding. Ook overweegt de Afdeling dat niet gebleken is dat de afvoer van LD-staalslakken een milieuwinst zal opleveren.

² [Kennisupdate Toelichting over RIVM onderzoek LD-staalslakken, pag. 3](#)

³ ECLI:NL:RVS:2024:3502

Uit onderzoek bleek zelfs dat het verwijderen veel extra milieubelasting zou opleveren omdat voor het verwijderen van LD-staalslakken 13.000 vrachtwagenbewegingen noodzakelijk zouden zijn geweest, wat ook nadelig is voor het milieu. Daarnaast moest hetzelfde aantal vrachtwagenbewegingen worden ingezet om alternatieve bouwstoffen aan te voeren om het project af te ronden.

Datum
19 november 2024

Pagina
9 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Feit is dat de toegepaste staalslakken zich anders hebben gedragen dan was verwacht. Van verkitting bleek nauwelijks sprake. Ook is er meer hemelwater gevallen dan waar rekening mee was gehouden en is mede hierdoor de ringsloot overstroomd. Ook werd de ringsloot niet onderhouden zoals was afgesproken. Hier is op geacteerd. Daarnaast is gebleken dat de stort inmiddels voldoende is gezet en dat het inmiddels technisch mogelijk is om de definitieve eindafdeling aan te brengen. Stort Doonweg B.V. heeft aangegeven hier gefaseerd mee te gaan beginnen. In 2025 worden de taluds voorzien van een eindafdeling. In 2026 en/of 2027 wordt de bovenzijde van de stort voorzien van een eindafdeling. Dat is 20 jaar eerder dan waar aanvankelijk rekening mee werd gehouden. Hiermee zijn alsdan de bestaande milieurisico's weggenomen.

Gelet op bovenstaande zijn wij van mening dat het laten verwijderen van de staalslakken een te verstrekkende maatregel is. Dit levert niet alleen heel veel verkeersbewegingen op, er zal dan een andere (bouw)stof moeten worden gevonden als steunlaag voor de eindafdeling. Daar komt bij dat de staalslakken niet elders mogen worden gestort, maar dat gezocht dient te worden naar een andere locatie voor een nuttige toepassing. De afzetmarkt voor staalslakken is erg krap en bovendien ontstaan op die locatie ook risico's op uitlozing. Er zou dan slechts sprake zijn van het verplaatsen van het probleem in plaats het oplossen ervan.

Ad 6. waarschuwingsbrief

In het besluit tot afwijzen van het handhavingsverzoek hebben wij verwezen naar een waarschuwingsbrief gericht aan Stort Doonweg B.V.. Deze brief maakt hier echter geen onderdeel van uit. De brief was louter bedoeld om bezwaarmaker te laten zien dat het afwijzen van het handhavingsverzoek niet betekent dat er niets gebeurt. Dit maakt wat ons betreft dat het bezwaarschrift voor dit onderdeel niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard.

Ad 7. 'alfabet aan fouten'

Van een 'alfabet aan fouten' en 'ernstige tekortkomingen' is geenszins sprake. De verkitting van de staalslakken heeft nauwelijks plaatsgevonden en de capaciteit van de ringsloot bleek op enkele moment onvoldoende. Dat bestrijden wij niet. De milieugevolgen hiervan zijn echter dermate gering dat het met spoed laten verwijderen van de staalslakken niet aan de orde is. Wij zien in het bezwaarschrift geen aanleiding te concluderen dat wij tot een ander besluit hadden moeten komen.

Conclusie

Gezien voorgaande zijn wij van mening dat het besluit op goede gronden tot stand is gekomen. Wij verzoeken u dan ook te adviseren het bezwaarschrift ongegrond te verklaren. Daar waar het bezwaarschrift ziet op de waarschuwingsbrief verzoeken wij u te adviseren om het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren.

Datum
19 november 2024

Pagina
10 van 10

Zaaknummer
ODRA24BZ0086

Heeft u vragen?

Dan kunt u contact opnemen met de 5.1.2e Hij is bereikbaar op telefoonnummer: 5.1.2e of per e-mail via postbus@odra.nl. Wilt u documenten zoveel mogelijk digitaal opsturen? Dit is milieuvriendelijker en efficiënter. Dit kan via postbus@odra.nl. Vermeld dan wel uw zaaknummer. Zo kunnen wij u sneller helpen.

Met vriendelijke groet,
Namens Gedeputeerde Staten van Gelderland

5.1.2e

A.M. Prent
Manager Uitvoering
Omgevingsdienst Regio Arnhem